

РЕШЕНИЕ

№ 13209

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА АНГ.
ЙОРДАНОВА ВЕЛИКОВА

при участието на секретаря МИНКА Х. БАШОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА АНГ. ЙОРДАНОВА
ВЕЛИКОВА Гражданско дело № 20211110167542 по описа за 2021 година
Производството е образувано по искова молба от „ДЗИ - ОЗ“ ЕАД срещу ЗК „ЛИ“ АД, с
която са предявени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от 842,21 лв.
- неизплатено регресно вземане на ищеца /с вкл. 15 лв. ликв. разноски/, възникнало с
плащането на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане за
вреди по товарен автомобил „МАН“ с рег. №, управляван от Г. И., настъпили в резултат
на ПТП от 08.02.2021 г., причинено виновно от водача на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег.
№ на влекача ... и рег. № на ремаркетото ... - Р. Д., застрахован по задължителната застраховка
„Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване
на исковата молба - 29.11.2021 г. до окончателното плащане и с правно основание чл. 86, ал.
1 ЗЗД за сумата от 46,33 лв. - лихва за забава върху главното вземане за периода от
12.05.2021 г. до 25.11.2021 г.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответника и в указания срок е постъпил
писмен отговор, в който последният оспорва исковете по основание и размер. Оспорва
механизма на процесното ПТП. Оспорено е и, че водачът на водача на МПС „С-ИЯ“ е бил
виновен за инцидента, като се прави възражение за съпричиняване на ПТП от страна на
водача на товарен автомобил „МАН“ с рег. №, Оспорва се причинно-следствената връзка
между процесното ПТП и посочените от ищеца, нанесени на товарния автомобил щети.
Искът се оспорва и по размер, като се твърди, че изплатеното от ищеца обезщетение е
завишено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност,
както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира за установено

от фактическа страна следното:

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на св. Р. И. Д., който свидетелства, че преди разклона за село Свобода, област Пловдив е предприел маневра от дясната страна на попътни движещия се товарен автомобил „МАН“, който бил спрял с включени аварийни светлини в лентата за насрещно движение. Посочва, че при преминаване покрай него, водача на товарен автомобил „МАН“ предприел маневра с посока от ляво на дясно към разтоварващо депо, при която осъществява удар в преминаващия товарен автомобил „С-ИЯ“.

Разпитан е и свидетеля Г. А. И., управляващ товарен автомобил „МАН“. Същият посочва, че движейки се в дясното пътно платно, преди да предприеме завой към разтоварително депо е сигнализирал с мигач, че ще предприеме маневра като точно преди да завие надясно към депото, усетил удар от дясната страна от страна на товарен автомобил „С-ИЯ“.

От заключението на приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице С. С., която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена се установява, че на 08.02.2021 г. при разклона за село Свобода, област Пловдив, водачът на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото ..., предприема маневра за изпреварване от дясната страна на попътни движещата се товарна композиция от влекач „МАН“ TGX 18.440 с рег. № 5175 НА и ремарке рег. № Е 0537 ЕЕ, при която маневра се реализира съприкосновение и настъпва ПТП с материални щети. Стойността необходима за възстановяване на товарен автомобил „МАН“ с рег. №, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е 1315,81 лв. с включени 15,00 лв. ликвидационни разноски. Вещото лице посочва, че от техническа гледна точка и предвид противоречивите показания на двамата водачи, участници в произшествието не може да бъде даден еднозначен и категоричен отговор на въпроса, поведението на кой от двамата водачи е причината за настъпване на процесното ПТП. От техническа гледна точка, водачът на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото ..., е могъл да избегне настъпването на процесното ПТП при условие, че същият не е извършил изпреварване/преминаване от дясно на товарен автомобил МАН с рег. №, а е изчакал извършване на маневра на десен завой за влизането му в разтоварището, а водача на товарен автомобил МАН с рег. № е могъл да избегне настъпването на процесното ПТП при условие, че същият е изчакал преминаване на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото ... и с по-голяма концентрация и контрол в страничните десни огледала е извършил маневрата за десен завой към разтоварището след преминаването на товарен автомобил „С-ИЯ“. При противоречивите свидетелски показания и предвид документите по делото, превес от техническа гледна точка взема изводът, че промяна посоката си на движение е предприел водачът на товарен автомобил „МАН“ с рег. №, който е заходил за навлизане в разтоварището/депото съобразно скицата в двустранния констативен протокол, в следствие на което е ударен от товарен автомобил „С-ИЯ“.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Съгласно чл. 411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, а случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Видно от законовата разпоредба предпоставките за предвидената суброгация са: 1) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

В настоящия случай съдът намира посочените предпоставки да са налице.

По делото не се спори, че на 08.02.2021 г. е реализирано ПТП с участници товарен автомобил „МАН“ с рег. № и товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото Ищецът е заплатил на собственика на увредения товарен автомобил „МАН“ с рег. № сумата 842,21 лв. /с вкл. 15 лв. ликв. разноски/ за отстраняване на повредите по автомобила, а гражданската отговорност на водача на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото ... е застрахована при ответника.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства /разпит на св. Р. Д. и св. Г. И. - участници в процесното ПТП/ и от заключението на авто-техническата експертиза се установи и механизма на настъпване на ПТП. Ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие и съвместно уведомяват службата за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието (чл. 123, ал. 3, б. Б от ЗДП). Самият протокол представлява извънсъдебно признание на виновния водач за механизма на ПТП, като такъв е изготвен и приет като доказателство по делото (л. 17).

Протоколът за ПТП представлява официален документ, по смисъла на чл. 179 ГПК, поради което се ползва с доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства.

Официалният свидетелстващ документ има материална доказателствена сила и установява, че фактите са се осъществили така, както е отразено в този документ. В настоящият казус не е оспорена автентичността на Акта за ПТП. Материалната доказателствена стойност на Протокола за ПТП не е оборена, тя ще следва да бъде зачетена и съдът ще следва да приеме, че фактите са се осъществили така, както е отразено в протокола.

Вината се презумира - аргумент от чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като настъпилите щети са в причинна връзка със събитието, а ответника не доказва твърдяното от него наличие на съпричиняване. Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като вината на последния не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на водача на моторното превозно средство, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да е по предположения.

Не всяко нарушение на уредените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на застрахователното обезщетение. За да е налице т. нар. „компенсация на вини“, следва противоправното поведение на увредения да е пряка и непосредствена (в необходимата причинно-следствена връзка) причина за настъпване на вредоносните последици. При неустановяване на съпричиняване на вредоносния резултат по несъмнен, безспорен начин в процеса на доказване при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест - арг. чл. 154, ал. 1 ГПК, съдът следва да приеме тези обстоятелства за неосъществени в обективната действителност.

Съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице, когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т.е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност – в нарушение на ЗДвП, и виновно - решение № 79 от 06.07.2016 г. по т. д. № 1787/2015 г. на II т.о. на ВКС, решение № 78/10.07.2014 г., по т. д. № 1982/2013 г. на I т. о. на ВКС, решение № 206/12.03.2010 г. по т.д. № 35 /2009 год. II т.о. на ВКС, решение № 58 /29.04.2011 год. по т. д. № 623/2010 г. II т.о. на ВКС, решение № 54/22.05.2012 год. по т. д. № 316/2011 год. на II т.о. на ВКС, решение № 16 от 04.02.2014 год. по т. д. № 1858/2013 год. на I т.о. на ВКС и др. Единствено допуснато нарушение на чл. 95, ал. 1 ЗДвП не може да обоснове съпричиняване на пострадалия, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, ако поведението му не е в причинна връзка с вредоносния резултат. Самото наличие на спряло МПС, предприемащо маневра на платното е фактор, без който увреждането, действително не би настъпило, но това обстоятелство само по себе си не причинява неминуемо сблъсък. Напротив, при видимо за приближаващ се водач препятствие, и липса на каквито и да било данни за необходимост преодоляването му да се предприеме в непосредствена близост, самото наличие на препятствието не може да се цени като рисков фактор. Оттук възражението за съпричиняване е неоснователно. Относно обстоятелството, че възражението за съпричиняване поради нарушаване на чл. 95, ал. 1 ЗДвП е неоснователно, при положение че делинквентът е имал достатъчна видимост и възможност да възприеме спрелия, подготвящ се за маневра автомобил, както и, че в подобна хипотеза поведението на водача на завиващия към разтоварителното депо автомобил не е в причинна връзка с вредоносния резултат - виж и решение № 67 от 5.01.2017 г. на СГС по в. гр. д. № 4877/2016 г. и решение № 907 от 9.12.2016 г. на ОС - Варна по в. т. д. № 1273/2016 г.

При настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпването на събитието, като разпоредбата на КЗ предвижда, че при вреди на имущество, обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда. Следователно претърпяната вреда, вследствие на увреждане на автобуса при настъпилото застрахователно събитие, е равна на средствата, определени по пазарни цени, които следва да се заплатят за извършване на ремонт по възстановяване на щетите по него, тъй като с тях се намалява имуществото на застрахования. От заключението на съдебната-

автотехническа експертиза, приета от съда като компетентно изготвена и неоспорена от страните, се установява, че действителният размер на вредите за собственика на товарен автомобил „МАН“ с рег. № ..., причинени като пряка и непосредствена последица от процесното ПТП, възлиза на сумата от 1300,81 лв. (средната пазарна цена на материалите и труда, необходими за отстраняване на повредите по автомобила).

Предвид заключението на вещото лице, което определя размер на вредите по средни пазарни цени над претендирания размер - 1300,81 лв. (1315,81 лв. с включени 15,00 лв. ликвидационни разноси), и с оглед диспозитивното начало в процеса, искът се явява основателен в предявения размер от 842,21 лв. с включени 15,00 лв. ликвидационни разноси.

Следва да се присъди и законната лихва върху главницата, считано от 29.11.2021 г. до окончателното изплащане.

С оглед основателността на главният иск, такъв се явява и обусловения акцесорен иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като по делото безспорно е установено, че е налице покана за регресно плащане, която е достигнала до ответника на 12.04.2021 г. като в срока по чл. 412, ал. 3 КЗ, ответника не е заплатил претендираната сума, поради което последния дължи и обезщетение за забава в размер на законна лихва, в размер на 46,33 лв. за периода от 12.05.2021 г. - 25.11.2021 г.

Относно разноските за производството:

При този изход на делото ищецът има право на възстановяване по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК на разноските, които е направил за производството, установени в общ размер от 920,00 лв./д.т., депозит за САТЕ и свидетел и адв. възнаграждение/.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „ЛИ“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр .С-ИЯ, БУЛ. С.Ш. №..... да заплати на „ДЗИ - ОЗ“ ЕАД с ЕИК ... и съдебен адрес гр. С-ИЯ, УЛ. К.Б., ЕТ.,..., АП....., на основание чл. 411 КЗ сумата от 842,21 лв./с вкл. 15 лв. ликвидационни разноси/- регресно вземане на ищеца, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане за вреди по товарен автомобил „МАН“ с рег. № ..., настъпили в резултат на ПТП от 08.02.2021 г., причинено виновно от водача на товарен автомобил „С-ИЯ“ с рег. № на влекача ... и рег. № на ремаркетото ... - Р. Д., застрахован по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от 29.11.2021 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 46,33 лв. - лихва за забава върху главното вземане, изтекла в периода от 12.05.2021

г. - 25.11.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ЗК „ЛИ” АД с ЕИК: ... да заплати на „ДЗИ - ОЗ” ЕАД с ЕИК сума в размер на 920,00 лева, представляващи направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____